

บทที่ 5

การพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน วัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี

ในการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรีนี้ ขอเสนอเป็น 6 ตอน ดังนี้

1. คำถามการวิจัย
2. ความมุ่งหมายการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. การพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี
5. ผลการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี
6. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

คำถามการวิจัย

จะสามารถพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ได้อย่างไร

ความมุ่งหมายการวิจัย

เพื่อพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี

วิธีดำเนินการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยในระยะที่ 3 นี้ เป็นขั้นตอนที่สำคัญมากเพราะจะเป็นขั้นตอนที่ผู้มีส่วนสำคัญ และ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายมาร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ดังนั้นจึงใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

ในการวิจัยระยะที่ 3 (D₃) การพัฒนา จากแนวทางวิธีการพัฒนาและดัชนีชี้วัดความสำเร็จการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสียน (สิมาราชวร) ที่ได้จากการประชุมระดมความคิด หาแนวทางพัฒนาจากผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ของการวิจัยในระยะที่ 2 (R₂) มาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการวิจัยและพัฒนา

- 1.1 การเลือกเรื่องที่จะเล่า
- 1.2 กลวิธีในการเล่านิทาน
- 1.3 การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน

2. ประชากร

การศึกษาผลผลการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสียน(สิมาราชวร) ในระยะที่ 3 นี้ ประชากรในการวิจัยประกอบไปด้วยผู้ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 ผู้มีส่วนสำคัญในการพัฒนา คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 คน
- 2.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนา คือ ครู ผู้บริหารสถานศึกษา วิทยากรและผู้เชี่ยวชาญ ด้านการเล่านิทาน จำนวน 5 คน ดังนี้
 - 2.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน
 - 2.2.2 ครูสอน จำนวน 1 คน
 - 2.2.3 วิทยากร จำนวน 1 คน
 - 2.2.4 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน

3. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนา

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) นี้ เป็นโอกาสให้นักเรียนชั้นประถมปีที่ 5 ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาการเล่านิทาน เกิดการพัฒนาขึ้นโดยผ่านกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนาจริง (interactive learning through action) โดยการมีส่วนร่วมอย่างสำคัญของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการสนับสนุนการพัฒนาการเล่านิทาน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น ครูผู้เชี่ยวชาญด้านนิทาน ซึ่งเป็นที่เชื่อถือและคุ้นเคยกับนักเรียนเป็นอย่างดีเป็นวิทยากรในการให้ความรู้และฝึกปฏิบัติและติดตามต่อเนื่อง

ในการวิจัยระยะนี้ มีวิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนหลายวิธีประกอบกัน โดยใช้เครื่องมือเดิมจากการวิจัยระยะที่ 1 (R₁) มาปรับใช้เป็นแนวทางกร ประกอบด้วย

- 3.1 แบบประเมินความรู้เรื่องการเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่านิทานและการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทานแบบทดสอบความรู้ หลังการทำกิจกรรมการอบรมให้ความรู้

เป็นแบบการประเมินให้เลือกตอบมีคำถามตอบว่า ใช่ ไม่ใช่ โดยให้นักเรียนผู้เข้าฝึกอบรม เลือกตอบประเมินความรู้ตนเองในการพัฒนาการเล่านิทาน จำนวน 19 ข้อ

3.2 แบบประเมินเจตคติในเรื่องการเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่านิทานและการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน เป็นแบบวัดเจตคติหลังการเข้ารับการอบรมกิจกรรมมีลักษณะให้เลือกตอบตามมาตราส่วนประมาณค่า ของลิเคอร์ท (Likert scaling) มี 5 ระดับ คือน้อยมาก น้อย ปานกลาง มาก มากที่สุด จำนวน 20 ข้อ

3.3 แบบประเมินความรู้ทักษะในด้านการเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่า และการปฏิบัติการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่าในช่วงทำกิจกรรม ลักษณะแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ ได้แก่ ปฏิบัติ ไม่ปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative analysis) เป็นข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยวิเคราะห์ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative analysis) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกต การสัมภาษณ์ และการจดบันทึก ในกิจกรรมการพัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แบ่งเป็นข้อมูลโดยอาศัยกรอบการวิจัยเป็นหลัก

พัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสียน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

1 การให้ความรู้ความเข้าใจ เรื่องการเล่านิทาน

จัดกิจกรรมจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่นักเรียน โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เทคนิคการเล่า สอดแทรกคติสอนใจ มีคุณธรรม มีหนังสือให้เลือกมาก มีแบบประเมิน ความยาก ง่าย น่าสนใจ เหมาะกับวัย กำหนดหน่วยการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหา กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การใช้สื่อ สอนเทคนิค วิธีการเล่า (ช่วยเป็นที่เลี้ยงในการเลือกเรื่อง) ประเมินผลการพัฒนา ดังนี้

1.1 ชี้นำแก่นักเรียนมาอบรมให้ความรู้ ตามวันเวลาที่กำหนด โดยการจัดให้มีการอบรมในวันที่ 8 - 10 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เริ่มเวลา 8.30 - 15.00 น

1.2 วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เริ่มเวลา 8.30 - 15.00 น ผู้วิจัยเป็นผู้ให้ความรู้ รายชั่วโมงและชั่วโมงพิเศษ รายละเอียดคำถามกรอบเนื้อหาโดยการแจกเอกสารให้นักเรียนทุกคน วิทยากรอธิบายรายละเอียดและพร้อมทั้งสาธิตการเล่านิทาน ให้นักเรียนออกมาทดลองการเล่านิทานทีละคน ผู้วิจัย วิทยากรและนักเรียนร่วมกันสรุป และให้นักเรียนเสนอแนะเพื่อนว่าควรจะ

ปรับจุดต่อโดยตรงจุดไหน วิทยากรแนะนำวิธีการเล่านิทานทั้ง 3 ด้าน คือ การเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีการเล่า และการใช้สื่อประกอบการเล่า เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม

1.3 วันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เริ่มเวลา 9.00 – 12.00 น วิทยากร จากโรงเรียน ห้วยพิบูลย์ มาอบรมให้ความรู้เทคนิค วิธีการเล่านิทาน สาธิตการเล่าโดยไม่ใช้สื่อ และการใช้สื่อช่วย และฝึกการผลิตสื่อตัวละครที่นักเรียนสามารถทำได้ อย่างง่ายโดยใช้วัสดุที่หาได้ง่าย พร้อมทั้งนำตัวละครที่ผลิตแล้วนำไปใช้ในครั้งต่อไปอีก

1.4 การจัดแผนการสอนดังนี้ เนื้อหาสาระของหลักการเล่านิทาน ความหมายของการเล่า ประเภทของนิทาน ประเภทสื่ออุปกรณ์ต่างๆ วัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจนิทานทั้ง 3 ด้าน คือ การเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่า การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่า โดยการบรรยายประกอบกับการใช้สื่อ บรรยายจบ ปลอ่ยโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม ผู้วิจัยได้สรุปการบรรยาย

1.5 การประเมินหลังการทำกิจกรรม

2 การให้ความรู้ทักษะการเล่านิทานทั้ง 3 ด้าน ทักษะการเลือกเรื่องที่จะเล่า ทักษะกลวิธีในการเล่าเรื่อง ทักษะการปฏิบัติการใช้สื่อประกอบ โดยการปฏิบัติจริงใช้เทคนิคการเล่าเรื่องง่ายๆ ฝึกแนะนำตนเอง ฝึกคิด ฝึกตั้งคำถาม เล่าเรื่องตนเอง ให้กล้าแสดงออก ทดลองบทบาทสมมติ ปฏิบัติจริง การใช้เสียง สอดแทรกอารมณ์ ดังนี้

2.1 กิจกรรม ให้นักเรียนแสดงออกทีละคน โดยการนำเสนอ ออกมาแนะนำตัวเอง และให้เล่านิทานคนละ 1 เรื่อง จนครบทุกคน

2.2 วิทยากรให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ทั้งชายและหญิงรวมกัน รวม 6 คน เพื่อให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติ

2.3 ให้นักเรียนปรึกษากัน หาเรื่องที่จะแสดง ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ 1 เลือกเรื่อง กระต่ายกับเต่า กลุ่มที่ 2 เลือกเรื่อง วัวผู้กตัญญู โดยมีนักเรียนโรงเรียนห้วยพิบูลย์ เป็นพี่เลี้ยงร่วมแสดงผสม

2.4 อาจารย์วิทยากรและผู้วิจัยเป็นผู้คอยสังเกต และประเมินกิจกรรม

3. ฝึกปฏิบัติการทำสื่ออุปกรณ์ประกอบในการเล่านิทาน

วิทยากรผลิตสื่อตัวอย่าง สาธิตการทำสื่อ ให้นักเรียนทำสื่อด้วยตนเอง โดยมีตัวอย่างคือ หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ หุ่นสามมิติหมวกคาดหัวรูปสัตว์ทำจากกระดาษแข็ง นิทานหน้าเดียว มีการแข่งขันการทำสื่อ จัดนิทรรศการสื่อ ดังนี้

3.1 ชี้นำประเภทสื่อประกอบการเล่านิทานชนิดต่างๆ

3.2 ให้นักเรียนเลือกทำสื่อที่ใช้ประกอบการเล่านิทานแบบง่ายๆ ใช้อุปกรณ์อย่างง่าย ๆ เช่น การทำหุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ หมวกตัวละคร ตุ๊กตาสามมิติหรือหุ่นสามมิติ นิทานหน้าเดียว ผลงานละ 1 ชิ้น และให้นักเรียนแต่งนิทานด้วยตนเอง คนละ 1 เรื่อง

3.3 นักเรียนทำสื่อเสร็จแล้วนำไปทดลองการแสดงบทบาทสมมติ

3.4 ประเมินกิจกรรมการทำสื่อประกอบการเล่านิทาน

ผลการวิจัยการพัฒนาการเล่านิทานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางแพะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการพัฒนาการเล่านิทาน ผู้มีส่วนสำคัญ จำนวน 12 คน ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการเล่านิทานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) จัดฝึกอบรมให้ความรู้การเล่านิทาน โดยมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ มาให้ความรู้หลักของการเล่านิทาน การเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่า และการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่า

ประเมินความรู้ของนักเรียนจากการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการเล่านิทานทั้งหมด จำนวน 19 ข้อ การกำหนดทักษะการเล่านิทานตามกรอบการวิจัย จำนวน 30 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ทักษะการเลือกเรื่องที่จะเล่า จำนวน 10 ข้อ
2. ทักษะกลวิธีในการเล่า จำนวน 10 ข้อ
3. ทักษะปฏิบัติการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่า จำนวน 10 ข้อ
4. แบบประเมินเจตคติเกี่ยวกับการเล่านิทานทั้ง 3 ด้าน จำนวน 20 ข้อ

ผลการประเมินในด้านความรู้ พบว่า นักเรียนตอบแบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ มากกว่า

ร้อยละ 80

รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการประเมินความรู้การพัฒนากลวิธีในการเล่านิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ประเด็นคำถาม	คำตอบ	
	ตอบ ถูก	ระดับความรู้
การเลือกเรื่องที่จะเล่า		
1. นิทานที่จะเล่าต้องมีชื่อเรื่องทุกครั้ง	100.00	ระดับสูง
2. เลือกนิทานจากการอ่านมาบ้าง และได้ฟังคนอื่นเล่ามาบ้าง	91.7	ระดับสูง
3. ชื่อเรื่องต้องจำง่าย เพราะทำให้เราไม่ลืมนิทานเรื่องนั้น	91.7	ระดับสูง
4. ชื่อเรื่องทำให้เพื่อนอยากฟัง เพราะเคยฟังมา	91.7	ระดับสูง
5. เรื่องที่นำมาเล่าจะต้องสนุก และน่าตื่นเต้นชวนติดตาม	100.0	ระดับสูง
6. เรื่องที่นำมาเล่าจะสั้นก็ได้ ใช้เวลาไม่นาน แต่ได้ใจความ และสนุก	100.00	ระดับสูง
7. เรื่องใดที่นำมาเล่าทุกครั้ง ต้องมีคติสอนใจ	100.00	ระดับสูง
กลวิธีในการเล่านิทาน		
8. เล่าตามลำดับเหตุการณ์ เริ่มต้นต้นต้น ดำเนินเรื่องโน้มน้าว สรุปจบ เรื่องประทับใจ	100.00	ระดับสูง
9. บอกชื่อตัวละครในนิทานเรื่องนี้ว่ามีละครตัวไหน เป็นตัวเอก ตัวรอง	100.00	ระดับสูง
10. ใช้น้ำเสียง สูง ต่ำ ตามจังหวะตัวละครในเรื่อง	100.00	ระดับสูง
11. ใช้สีหน้า ท่าทาง ประกอบการเล่าจึงจะน่าฟัง น่าติดตาม	100.00	ระดับสูง
12. จบเรื่องด้วยคติสอนใจและด้วยความประทับใจ	100.00	ระดับสูง
13. ใช้ภาษาพื้นบ้านสอดแทรกในบางโอกาส	91.7	ระดับสูง
การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน		
14. มีการใช้อุปกรณ์ในการเล่านิทานทุกครั้ง จะทำให้เรื่องเข้มข้น	100.00	ระดับสูง
15. สื่อ อุปกรณ์ ที่สามารถทำได้ง่าย เช่น หุ่นมือ, นิ้วมือ, หมวก, หนังสือภาพนิทาน	100.00	ระดับสูง
16. สื่อ อุปกรณ์ ต้องประหยัด และคุ้มค่ากับเวลาที่เสียไป	100.00	ระดับสูง
17. สื่อ อวัยวะที่ประหยัดที่สุดคือ นิ้วมือของเรา สามารถนำมาเป็นสื่อในการเล่านิทานได้	100.00	ระดับสูง
18. สื่อที่เป็นเสียงเพลงและดนตรี ก็ทำให้บรรยากาศ น่าสนใจอีกแบบหนึ่ง	91.7	ระดับสูง
19. เศษผ้าที่ไม่ใช้แล้ว สามารถนำมาเย็บเป็นตัวการ์ตูน ตัวละคร ที่เป็นสื่อเล่านิทานได้	100.00	ระดับสูง

2. ด้านความคิดเห็น การพัฒนาการเล่านิทานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน(สีมาราชวร) โดยการจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม ผลปรากฏว่า นักเรียนมีระดับความเห็นที่ดีต่อการเล่านิทานอยู่ในระดับมาก

รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 ผลประเมินความคิดเห็นการพัฒนาการเล่านิทานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร)

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย (μ)	มาตรฐาน (σ)	แปลค่า
1. เด็กๆ มักชอบนิทานชอบนิทานที่แตกต่างกันไป เช่น เรื่องผี การต่อสู้ผจญภัย ผู้มีอิทธิฤทธิ์	4.92	0.28	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ถ้าอ่านหนังสือจำพวกนิทานหลายๆ จะทำให้เราเข้าใจนิทานหลายเรื่องมากยิ่งขึ้น และเล่านิทานเก่ง	4.83	0.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. เลื่อนิทานมาแล้ว จากหนังสือนิทานเล่มต่างๆ บ้าง ฟังผู้อื่นบ้าง	4.83	0.38	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. จะเล่านิทานในเรื่องที่ตัวเอง และบุคคลอื่นชอบ	4.75	0.45	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ต้องอ่านเรื่องให้เข้าใจก่อน จึงจะสามารถเล่านิทานได้สนุก	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
6. นิทานทุกเรื่อง ต้องมีชื่อเรื่อง เพราะเราจะรู้ได้ว่าที่เล่ามาเป็นเรื่องอะไร	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
7. นิทานที่เล่าเนื้อเรื่องยาวๆ ก็ได้ สั้นก็ได้ แต่ต้องสนุกชวนติดตาม	4.67	0.65	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8. เล่านิทานไปตามที่เราวางแผนไว้	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9. จะเล่านิทานต้องเตรียมตัวให้พร้อมทุกครั้ง	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10. ขณะเล่านิทาน เราใช้วิธีอะไรช่วยได้	4.92	0.28	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตาราง 14 (ต่อ)

ประเด็นคำถาม	ระดับความคิดเห็น		
	ค่าเฉลี่ย (μ)	ค่า	แปลค่า
		เบี่ยงเบน มาตรฐาน (σ)	
11. เวลาที่เสานิทานจะต้อง ทำท่าทางประกอบด้วย จึง จะน่าสนใจ	4.92	0.28	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12. ใช้ภาษาพื้นบ้านสอดแทรกในการเสานิทานได้	4.75	0.62	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
13. เสานิทานจบแล้ว ต้องมีคติสอนใจสามารถนำมาปรับ ใช้ และปฏิบัติได้	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
14. การใช้สื่ออุปกรณ์ เช่น หุ่นมือ รูปภาพ ประกอบการ เสานิทาน จะทำให้เรื่องราวสนุกและตื่นเต้น	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
15. สื่ออุปกรณ์ในการเสานิทาน ต้องสวยและราคาไม่ แพง	4.83	0.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
16. สื่ออุปกรณ์ในการเสานิทาน เราสามารถทำเองได้	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
17. หมวกสามารถดัดแปลงมาเป็นสื่ออุปกรณ์ในการเล่า ได้ เช่น วาดภาพตัวละครของเรื่องมาแปะ	4.83	0.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18. มือเรามีอยู่ห้านิ้วสามารถแสดงตัวละครได้ เช่น สมาชิกในครอบครัว	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
19. สามารถทำสื่อได้ด้วยตัวเอง จากการเรียนรู้จากผู้อื่น	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20. สื่ออุปกรณ์ที่ทำเสร็จแล้วสามารถนำไปเสานิทานได้ หลายครั้ง	5.00	0.00	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม	4.91	.157	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

3. ด้านการปฏิบัติ ทักษะการเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่าและการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 มากกว่าร้อยละ 80 ที่ตอบแบบทดสอบถูกต้องตามที่ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 15

ตาราง 15 ผลการประเมิน ทักษะการเลือกเรื่องที่จะเล่า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
	ดีมาก (ร้อยละ)	ดี (ร้อยละ)
การเลือกเรื่องที่จะเล่า	91.7	8.3
1. มีการกำหนดวัตถุประสงค์เรื่องที่จะเล่า	91.7	8.3
2. เลือกเรื่องตามวัตถุประสงค์ของการเล่านิทาน	83.3	16.7
3. เลือกเรื่องให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย	91.7	8.3
4. เลือกตามผู้เล่านิทานอยากเล่า และเหมาะสมกับวิธีการเล่า	91.7	8.3
5. เลือกเรื่องที่มีสาระ ข้อคิด เนื้อเรื่องเร้าใจ ให้ความสนุกสนาน	83.3	16.7
6. เลือกเรื่องให้เหมาะสมกับเพศของผู้ฟัง	83.3	16.7
7. เลือกเรื่องที่ทำให้ความรู้สึกสะเทือนใจ	83.3	16.7
8. เลือกเรื่องที่แสดงออกถึงความเฉลียวฉลาดในการแก้ปัญหา	83.3	16.7
9. เลือกนิทานเรื่องสั้นๆ ทำให้จำตัวละครได้ และเกิดความจำได้ง่าย	83.3	16.7
10. เลือกนิทานจากหนังสือมาเล่าสู่เพื่อนฟัง	91.7	8.3
กลวิธีในการเล่านิทาน		
1. มีการวางแผนเรื่องที่จะนำมาเล่า	91.7	8.3
2. กำหนดวัตถุประสงค์ทุกครั้ง ว่าผู้ฟังจะได้อะไร	83.3	16.7
3. การที่จะนำเรื่องมาเล่าต้องอาศัยการนำเสนอในรูปแบบกลุ่มหรือเดี่ยว	83.3	16.7
4. ขั้นตอนการเล่าเริ่มจากแนะนำตัว บทนำ เนื้อเรื่อง สรุปจบ ตามลำดับ	83.3	16.7
5. ทุกคนมีโอกาสได้เล่า และนำเสนอทุกคน	100	-
6. หนังสือนิทานมีให้เลือกมากมายจากผู้วิจัยเตรียมให้	100	-
7. นักเรียนมีส่วนร่วมได้ร่วมพัฒนาทุกครั้ง	83.3	16.7
8. เข้าใจวิธีเล่าตามขั้นตอน	83.3	16.7
9. นักเรียนมีแนวโน้มในการกล้าแสดงออกเพิ่มขึ้น	83.3	16.7
10. วิทยากรผู้ให้การอบรมฝึกสอนแนะนำขั้นตอน และวิธีการเล่าเข้าใจง่าย	83.3	16.7

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
	ดีมาก (ร้อยละ)	ดี (ร้อยละ)
การใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน	100	-
1. กำหนดการทำสื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่า	100	-
2. วางแผนการทำสื่อก่อนลงมือปฏิบัติ	100	-
3. รู้หลักการ และวิธีการเลือกสื่อในการนำไปใช้	100	-
4. เลือกอุปกรณ์ให้เข้ากับเรื่องที่จะเล่า	100	-
5. นักเรียนได้ผลิตสื่ออุปกรณ์ง่ายๆ ที่ทำจากกระดาษแข็ง คือ ภาพตัวละคร หุ่นมือ หุ่นนิ้วมือ หมวกรูปสัตว์ และนิทานหน้าเดียว	100	-
6. สื่อที่ทำเสร็จแล้วสามารถนำไปประกอบการเล่าได้เลย	100	-
7. นักเรียนได้ทำสื่อด้วยตัวเองจาก พี่ และครูวิทยากรแนะนำ	91.7	8.3
8. สื่ออุปกรณ์ที่ทำเสร็จแล้วถือว่าเป็นผลงานของนักเรียน	100	-
9. นักเรียนชอบ พอใจกับกิจกรรมการผลิตสื่ออุปกรณ์นี้	100	-
10. การเล่านิทานโดยใช้สื่อประกอบ สามารถใช้ไปปฏิภาณ ไหวพริบแก้ปัญหาสถานการณ์เฉพาะหน้าได้	83.3	16.7

หลังจากการพัฒนาแล้วนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สิมาราชบุรี) ตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เกิดการเรียนรู้และผ่านเกณฑ์ตามดัชนีชี้วัดที่ตั้งไว้

รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 สรุปภาพรวมการพัฒนาการเล่านิทานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน
วัดศาลเสี้ยน(สมาราชวร)

แนวทางการพัฒนา	ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ	ผลการพัฒนา
การพัฒนาการเล่านิทานโดย การให้ความรู้ โดยการจัด กิจกรรมอบรมให้ความรู้ เพิ่มเติม โดยมีกิจกรรม	จำนวนนักเรียนที่ตอบ แบบทดสอบจากการได้เข้า รับการอบรมให้ความรู้ เพิ่มเติมที่ตอบแบบทดสอบ วัดความรู้เกี่ยวกับการเล่า นิทานตอบถูก มากกว่าร้อยละ 80 และมีความเห็นด้วย อย่างยิ่งกับการเล่านิทาน	ผลการทดสอบความรู้เกี่ยวกับ การเล่านิทานพบว่านักเรียน ที่ตอบแบบทดสอบถูก มากกว่าร้อยละ 80 และใน ด้านความคิดเห็นโดยภาพรวม นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งกับ การเล่านิทาน
ฝึกทักษะการเลือกเรื่องที่จะ เล่า ทักษะกลวิธีในการเล่า และการใช้สื่อ	นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทุก ครั้งที่กำหนด ทุกขั้นตอน ได้แก่ เทคนิคการเล่า การ ปฏิบัติการใช้สื่อ มากกว่า ร้อยละ 80 ขึ้นไป	ผลการประเมินทักษะทั้ง 3 ด้าน ที่นักเรียนได้ปฏิบัติ ถูกต้องในการทำกิจกรรมทุก ขั้นตอนจำนวนนักเรียน มากกว่าร้อยละ 80 ส่วนใหญ่มี ความพึงพอใจในระดับการ ปฏิบัติดีมาก
การผลิตสื่ออุปกรณ์ ประกอบการเล่า	นักเรียนเข้ามามีส่วนร่วม กิจกรรมทุกคน	นักเรียนมีส่วนร่วมเป็น กรรมการทำกิจกรรมร่วมกัน ทุกคน ทุกคนมีผลงานคนละ 2 ชิ้นขึ้นไป ผลงานของ นักเรียนที่ผลิตขึ้น ได้แก่ หุ่น นิ้วมือ หุ่นสามมิติ หมวกรูป สัตว์ นิทานหน้าเดียว และการ แต่งนิทานอย่างน้อยคนละหนึ่ง เรื่อง

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้การเล่านิทานของนักเรียนชั้นปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

การใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชวร) ตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ได้ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้มีส่วนสำคัญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทุกฝ่าย โดยเป็นการสร้าง “โอกาส” และ “เวที” ที่ผู้มีส่วนสำคัญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามา ร่วมกันเรียนรู้สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการพัฒนาของนักเรียน โดยร่วมกันค้นหา แนวทางและวิธีการพัฒนาการเล่านิทาน และร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนา กระบวนการเรียนรู้ของผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนี้ ทำให้ทุกฝ่ายได้มาเรียนรู้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งผู้วิจัยได้เน้นให้เห็นว่าผู้มีส่วนสำคัญและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมี บทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา ทำให้ผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทุก ฝ่ายได้เรียนรู้กระบวนการพัฒนาตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง ดังนี้

1. นักเรียน

นักเรียน เป็นผู้มีส่วนอย่างสำคัญที่สุดในการพัฒนาการเล่านิทาน เพื่อเป็นการพัฒนาที่ตัวนักเรียนเอง ซึ่งได้มีการเรียนรู้จากกระบวนการวิจัยและพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้

1.1 ด้านความรู้ นักเรียนมีการพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องของการการเลือกเรื่องที่จะเล่า กลวิธีในการเล่านิทานและการใช้สื่ออุปกรณ์ประกอบการเล่านิทาน อีกทั้งยัง ได้มีการฝึกปฏิบัติในการเล่านิทานและการทำสื่อต่างๆ

1.2 ด้านทักษะ นักเรียนมีการพัฒนาด้านทักษะโดยการฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ในการเล่านิทาน รู้จักการทำสื่อจากวัสดุเหลือใช้ ที่สำคัญได้ฝึกปฏิบัติการเล่านิทานขั้นตอนโดยละเอียด ทำให้เพิ่มความรู้ ความมั่นใจมากขึ้น

2. ครูผู้สอน

ครูผู้สอน ซึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ต้องส่งเสริมให้มีความรู้ เป็นที่ปรึกษาและมีความมั่นใจว่าถ้านักเรียนได้รับการพัฒนาก็สามารถปรับเปลี่ยนตนเองได้จากการไม่ชอบอ่านหนังสือหรือการไม่กล้าแสดงออกให้กล้ามากขึ้น จะทำให้นักเรียนรู้สึก มั่นใจและมีคุณค่ามากขึ้น และทำให้คุณครูมีความเข้าใจ รวมถึงมองเห็นความเป็นตัวตนทั้งหมด ของนักเรียน ไม่ได้เห็นเฉพาะว่าเขาเป็นเพียงนักเรียนเท่านั้น เขาสามารถพัฒนาได้ ถ้าได้รับการส่งเสริมหรือเสริมแรง ฉะนั้นคุณครูต้องเป็นผู้สร้างโอกาส ให้นักเรียนมองเห็นตนเองว่า สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยเข้ารับการอบรม ฝึกปฏิบัติ ฝึกประสบการณ์ และต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้วย

3. ผู้วิจัย

เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ “ผู้วิจัย” กับ “ผู้ใช้ผลงานวิจัย” และ “นักพัฒนา” ควรเป็นบุคคลคน

เดียวกันทำให้เข้าใจสภาพบริบทชุมชนในแต่ละพื้นที่และทราบถึงศักยภาพของนักเรียนที่แตกต่างกัน ทำให้มีการวางแผนในการปฏิบัติงานร่วมกับคุณครูได้อย่างเหมาะสม รวมถึงมีความรู้เรื่องการเล่านิทานเพิ่มมากขึ้น และเนื่องจากในการพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนเป็นการร่วมมือกันของทุกฝ่าย ดังนั้น ผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญในกระบวนการวิจัยนี้

ซึ่งประสบการณ์จากการวิจัยและพัฒนาครั้งนี้ นอกจากจะสามารถพัฒนาการเล่านิทานของนักเรียนชั้นปีที่ 5 โรงเรียนวัดศาลเสี้ยน (สีมาราชฎูร์) ตำบลหนองแก อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร ได้แล้ว ยังก่อให้เกิดการสังสมความรู้และประสบการณ์ของผู้มีส่วนสำคัญและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ที่เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (interactive learning through action) และยังสามารถถ่ายโอนประสบการณ์ดังกล่าวไปยังนักเรียนในพื้นที่อื่นๆ ของอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรสาคร ต่อไปด้วย